

Marele jaf (VIII)

Rădulescu vrea să fugă cu 7 milioane de dolari

pagina 10

COTIDIAN NATIONAL FONDAT ÎN 1930
SIGURANȚA CETĂTEANULUI
MAI PRESUS DECÂT SECURITATEA STATULUI
Director: SORIN ROȘCA STĂNESCU
Mentor: CONSTANTIN BALĂCEANU-STOLNICI

2,7433 lei 3,5295 lei

pagina 6 Opinii

Cristian UNTEANU
„Modelele păcii”
și realitatea din teren

Aleksei MAKARKIN
Dmitri Medvedev,
candidatul numărul unu

Zoe PETRE
Ce e nou pe frontul
de est (2): Politici virtuale

Wenran JIANG
O lecție de istorie
pentru Koizumi

UITE CINE VORBEȘTE - DOI

paginile 4-5

Tăvălugul deconspirării nu mai poate fi oprit: cărțile Securității au ajuns să se toarne între ele ● Cei care se băteau cel mai tare cu pumnul-n piept că vor curățarea societății de securiști sunt tocmai cei care sunt acuzați că au colaborat ● Nicolae Badea, rectorul Universității „Gh. Asachi” din Iași, a recunoscut că a dat note informative, dar l-a tras după el și pe ministrul Educației ● Badea l-a acuzat pe Hărdău (foto stânga) că i-a turnat pe studenții străini, după modelul „Dana” ● Eram director educativ de cămin. Relațiile mele cu Securitatea erau în sfera relațiilor obligatorii. Ministrul Hărdău a fost și el director educativ de cămin. A făcut același lucru ca și mine”, a spus Badea ● Ministrul susține că el nu a colaborat, că a rezistat la presiunile Securității ● Cu puțin timp înainte, Hărdău ceruse demagogic verificarea tuturor rectorilor de universități și a funcționarilor din minister, începând cu el ● Badea l-a acuzat de colaborare și pe deputatul PSD Anghel Stanciu, fost PRM ● Un alt politician cu trecut pătat, dar care a explodat pe ecranele televizoarelor a fost Ilie Sârbu (foto dreapta) ● Liderul PSD i-a înfierat pe colaboratorii Securității răspândiți printre demnitari, dar a uitat că pe vremea cât a fost director la Seminarul din Caransebeș Sârbu era mână-n mână cu Securitatea ● Acuzația îi aparține mitropolitului Nicolae Corneanu, el însuși colaborator și șef, pe atunci, al preotului Sârbu ● Liderul PSD a declarat senin că nu a colaborat, că are certificat CNSAS și că e o istorie mult prea veche ca să o comenteze

Rusia chemată în Transnistria

pagina 7

Israelul acceptă trupe musulmane în forța ONU

pagina 7

„Andrei Șaguna” trăiește din taxa pe prostie

pagina 9

Sechestru pe proprietățile lui Brădișteanu

pagina 9

Tăriceanu cere control la ARIS

pagina 9

Datori vânduți la Bancorex

pagina 11

Fișa managerului de spital în dezbatere

pagina 11

Șoricelul vrea să izoleze elefantul

pagina 7

Conservatorii, în frunte cu liderul lor, Dan Voiculescu, au anunțat că vor să formeze o altă majoritate parlamentară, în așa fel încât să excludă PD

Sf. Mucenici: Flor, Lavru, Polien și Leon

Audiența la zi: 191.695 cititori (conform Biroului Român de Audit al Tirajelor și serviciului de Internet www.traffic.ro)

Întrebarea zilei la www.ziua.ro

Va merge Băsescu până la capăt cu deconspirarea Securității?

DA: 59,09%

NU: 40,91%

Peter Gal, un primar de onoare

Primarul comunei harghitene Lăzarea, Peter Gal, și-a anunțat ieri demisia din funcție, motivând că nu și-a putut respecta promisiunile făcute în campania electorală, notează NewsIn. Peter Gal a declarat că, în campania electorală din 2004, a promis alegătorilor, printre altele, că va stopa tăierile ilegale din pădurile din zonă, că va reface infrastructura și că va înlocui și îmbunătăți sistemul public de iluminat. Cu acel prilej, el a menționat că, dacă la jumătatea mandatului va constata că nu a reușit să-și îndeplinească promisiunile, va demisiona. Lucru pe care l-a și făcut. Peter Gal a precizat că doar propria conștiință și respectul față de locuitorii care l-au votat l-au determinat să ia această decizie irevocabilă. Primarul demisionar nu are nici un proces pe rol și pe numele său nu există nici un dosar la Poliție. Conform propriei declarații, nu a făcut poliție politică, iesind la pensie din funcția de ofiter al MAPN cu gradul de colonel. (O.B.)

Un erou purtat pe drumuri

pagina 8

Gavril Rusu-Urișor a stat ascuns în munți timp de peste 20 de ani ● Guvernele postdecembriste i-au făcut mari probleme bătrânului veteran în legătură cu o proprietate lăsată moștenire de matusa sa

CRISTINA NICHTIUS - ZIUA FOTO

Alba-neagra cu Munaf

pagina 3

Doctorul Tănăsescu a fugit în pijama din spital

George DAMIAN

Dosariada la început de drum

România a început curățirea spațiului public. Cu găfăli și icnete, scheunățuri și gemete - dar totuși se întâmplă, chiar dacă mult mai târziu decât ar fi trebuit. Reacția în lant a fost declanșată și să sperăm că nimic nu o mai poate opri. Vechile reflexe se activează deja și o dată cu recunoașterea spășită - „Da, am colaborat...” vine și un deget acuzator - „Am colaborat, dar și colegul Cutărescu, ba chiar mai dihai decât mine!”

Soluțiile simple și elegante aparțin oamenilor inteligenți. În chestiunea dosarelor colaboratorilor fostei Securități soluția cea mai simplă și elegantă este cea a publicării lor integrale pe Internet.

După cum ne informa Cazimir Ionescu o astfel de operațiune ar lua foarte puțin timp și un minim de cheltuieli. Argumentul „da, dom’le, da’ poporu’ nu are discernământ, nu știe să deosebească informatoru’ bun de ăla rău...” este unul cel puțin stupid, dacă nu răuvoitor. „Poporu’” gândește simplu și la obiect: ai semnat angajament și ai dat note informative? e clar ca lumina zilei, ai fost colaborator (respectiv informator sau agent - oamenii simpli nu se încurcă în taxonomii complicate). Învărtitul cărționțului pe deget „că să vedem situația, contextu’ general...” și tot restul argumentelor (vezi cazul „Max”) constituie gesturi de cochetărie inutilă. Iar în încheiere tot „poporu’” va taxa - cu ocazia alegerilor, anticipate sau ne-anticipate - pe indivizii în cauză.

Soluția Internet ne-ar scăpa de poliția actualii formule CNSAS. Oricum Colegiul așa cum a fost el gândit și pus în practică e o instituție scopită și stîrbă. Nu am nevoie de Mircea Dinescu sau Ticu Dumitrescu să-mi spună

dacă un politician a făcut sau nu a făcut poliție politică. Definitoriu este dosarul Monei Muscă: are angajament, se vorbește de 15 note informative (încă mai aștept să le văd) - pentru mine problema este clară: vigoarea doamnă a liberalismului a colaborat cu Securitatea. Ce impact va avea chestiunea aceasta asupra viitorului politic al Monei Muscă urmează să vedem. Formula actuală a CNSAS este fundamental politică - pretabilă la jocuri și trucuri politice de genul „scapă-mi-l pe Gicu și eu ți-l iert pe Sile”.

După valul de dezvăluiri din ultimele zile se pare că mai simplu ar fi fost să se emită liste cu figurile publice care nu au colaborat cu fosta Securitate. Riturul deconspirărilor crește pe zi ce trece - iar subiectul acestei curățenii este mai actual ca niciodată. Nu cred că ar exista motiv mai mare de frecusuri cu Uniunea Europeană decât oameni politici trimiși de la București la Bruxelles după 1 ianuarie 2007 cu tinicheaua unui dosar ținut la secret legat

de coadă. Relația dintre România și Uniunea Europeană trebuie să fie una bazată pe încredere - iar dacă trimitem foști securiști acolo ar fi frumos ca europenii să știe cu cine discută. Imaginea României în Occident (și-asa destul de peticită) nu are nevoie de un scandal de presă european în 2008 cum că unul dintre euro-deputații de la București are un trecut de poliție politică.

Deocamdată avem parte de vârtejul dosariadei politice, dar mai spre toamnă așa, când dau strugurii în părg, sper să se coacă la CNSAS și lista jurnaliștilor și să mai aflăm de unii și alții din breaslă. Pentru că - nu-i așa? - trebuie verificați și verificatorii. Verificatorii care în urmă cu doar câteva săptămâni zbieau că nu e bine să ne apucăm de dezgropat trecutul, iar acum se bucură în direct de dezvăluirile la zi. Iar pe lângă formatorii de opinie nu trebuie să uităm de vajnicile vârfuri ale societății civile. Dacă tot ne-am apucat de curățenie, măcar să o ducem la bun sfârșit și să aflăm care este trecutul

celor pe care îi vedem priticociți de la un post de televiziune la altul.

Întrebarea dacă România are nevoie de această curățenie de vară-toamnă îmi pare inutilă. Mai bine mai târziu decât niciodată - adevărul nu are termen de garanție. De la lovituțe încoace „ei” conduc și „ei” se îmbogățesc. Trebuie să le stim trecutul și să-i votăm în viitor în cunoștință de cauză. „Ei” sau părinții lor au fost și mai înainte - tot „ei” sunt și acum. Se pare că această complicitate a tăcerii de tip mafiot („stai cuminte că avem dosarul tău”) a început să se rupă. Și după ce se termină vânzoleala dosarelor (sper că le voi putea citi liniștit pe Internet) mai rămâne să-i scoatem la iveală pe activiștii de partid care îndobitoceau oamenii. Activiștii și securiștii care s-au cătat pe cei împușcați la lovituțe pentru a-și umple conturile. Nu cred că sunt mulți - de ordinul zecilor de mii, maxim sute de mii. Chiar nu putem găsi din 22.000.000 de români o altă clasă politică?

ION BARBU